

лично разглеждане на тоя въпросъ. Пребиваването на автора въ Италия, отъ една страна, и запознанството му съ нашитѣ колонисти въ Ромъния, вѣроятно сж го подтикнали къмъ тоя важенъ трудъ. Въ началото той прави едно проучване на емигрантския въпросъ въ Италия, за да дойде после до онова, което го интересува главно — емигрирането изъ България. Италианското дѣло той е проучилъ много обстойно. Статистични данни и таблици изобилствуватъ и даватъ твърдостъ и опора на изводитѣ, които прави специално за България. Наредъ съ това той разглежда емиграционнитѣ страни — Съединенитѣ щати, Канада, Бразилия и Аржентина и условията на труда въ тѣхъ.

Българскитѣ емиграции, споредъ Табакова, иматъ повече политиченъ характеръ, отколкото социално-економиченъ, Балканскитѣ полуостровъ, театъръ на ежегодни народни и политични бури, е билъ винаги и театъръ на емиграционни движения. Крупни политични емиграции сж и тия на българскитѣ сектанти въ Италия и Южна Франция. Споредъ Табакова въ Лионъ имало доста запазени загадки около българския произходъ на копринената индустрия, съ която се днесъ слави Лионъ. Доброволни емиграции имаме и въ Южна Италия, Унгария и Ромъния; подъ турски пламъци и сѣчъ имаме емиграциитѣ следъ 1830 години. И днешнитѣ емиграции отъ Македония, Гърция, Ромъния и Сърбия иматъ сжщо политиченъ характеръ.

Въ тѣсенъ смисълъ на думата сега българска емиграция за препитание нѣма. Тя е повече спекулативна — да се спечелятъ повече сръдства. Нашето емигриране има много отрицателни страни и за самитѣ емигранти; у насъ нѣма заплашителна конкуренция. Затова Табаковъ одобрява мѣрките, които целятъ ограничението на това зло. Като разглежда емиграцията отъ гледище на международното право, той оправдава държавитѣ, които я ограничаватъ, колкото и правото за емигриране да произхожда отъ принципа на личната, индивидуалната свобода.

Въобще, този въпросъ е разгледанъ съ голѣми подробности и вещина, разгледанъ е откъмъ неговата теоритична и практична страна, като се посочватъ най-сетне и основнитѣ емиграционни законодателства въ Англия, Белгия, Франция и др. страни, които даватъ многобройна емиграция.

* * *

Ала крупното, голѣмото дѣло на С. Табаковъ, което ни задължава съ една признателностъ къмъ него и му обезпечава име между историчнитѣ писатели, е, безспорно, неговата сега вече тритомна книга *„Опитъ за история на гр. Сливенъ“*. — Това е дѣло, което прави силно впечатление — първо, по размѣритѣ си, второ — по обширнитѣ сведения, които ав-